

هفتيوار سنتن پري اجتماع ۾ ٿيڻ وارو

سنتن پريو بيان

20-Oct-2016

يزيد جو پروڪردار

(Sindhi)

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يزيد جو بروڪردار

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَعَلَى آلِكَ وَأَصْحَابِكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ وَعَلَى آلِكَ وَأَصْحَابِكَ يَا نُورَ اللَّهِ

نَوَيْتُ سُنَّتَ الْأَعْتِكَافِ

(مون سنّتِ اعتڪاف جي نيت ڪئي)

جڏهن به مسجد ۾ داخل ٿيو، ياد اچڻ تي نفلي اعتڪاف جي نيت ڪري وندا ڪريو، جيستائين مسجد ۾ رهندو نفلي اعتڪاف جو ثواب حاصل ٿيندو رهندو ۽ ضمناً مسجد ۾ کائڻ پيئڻ به جائز ٿي ويندو.

وَاللّٰهُ! هُوَ بَدَنُ آهِن

رحمت عالم، رسول محترم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ رحمت نشان آهي: اي انسانو! بيشڪ قيامت جي ڏينهن ان جي ڏهشتن ۽ حساب ڪتاب مان جلد نجات ماڻڻ وارو اهو شخص هوندو، جنهن توهان مان مون تي دنيا ۾ ڪثرت سان دُڙود شريف پڙهيا هوندا. (فردوس الاخبار، ج ۲ / ۴۷۱، حديث ۸۲۱۰)

پڙهتا رهون ڪثرت سے دُڙود اُن په سدا ميں
اور ذِڪر کا بهی شوق پئے عَوث و رِضا دے

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! ثواب حاصل ڪرڻ خاطر بيان ٻڌڻ کان پهريان سنيون سنيون نيتون ڪري وٺون ٿا.

فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: ”بَيَّةُ الْمُؤْمِنِ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلِهِ“ يعني مسلمان جي

نيت ان جي عمل کان بهتر آهي. (المعجم الكبير، سهل بن الساعدي... الخ ج 6، ص 185، الحديث: 5942)

- به مدني گل:** (1) بغير سني نيت جي ڪنهن به نيك عمل جو ثواب ناهي ملندو.
(2) جيتريون سنيون نيتون وڌيڪ، اوترو ثواب به وڌيڪ.

بيان ٻڌڻ جون نيتون

نگاهون جهڪائي پوري توجه سان بيان ٻڌندس ❁ ٽيڪ لڳائي ويهڻ
بدران علمِ دين جي تعظيم خاطر جيترو ٿي سگهيو ٻئي گوڏا وڇائي
ويهندس ❁ ضرورت پوڻ تي ٻين جي لاءِ سرڪي جاءِ ڪشاده ڪندس ❁
ڌڪو وغيره لڳو ته صبر ڪندس، گهوري ڏسڻ ۽ اٽڪڻ کان بچندس ❁
صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! اذْكُرُ اللهُ، تُوْبُوا إِلَى اللهِ! وغيره ٻڌي ثواب ڪمائڻ ۽ صدا لڳائڻ
وارن جي دل جوئي جي لاءِ بلند آواز سان جواب ڏيندس ❁ بيان کان پوءِ پاڻ
اڳتي وڌي سلام، مصافحو ۽ انفرادي ڪوشش ڪندس.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

سرڪارِ مدينه جي محبت وڌائڻ جونسخو!

حضرت سيدنا ابوهريره رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته هڪ پيري نبي
اڪرم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اسان وٽ تشريف فرما ٿيا، پاڻ ڪريمن صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
سان گڏ حسنين ڪريمين رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا به هئا، انهن مان هڪ ساڄي ڪلهي تي
۽ ٻيا ڪاٻي ڪلهي تي سوار هئا، پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ٻنهي کي واري واري
سان چمي رهيا هئا. هڪ شخص عرض ڪيو: يار رسول الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ!

اوهان انهن سان مَحَبَّتَ ڪيو ٿا؟ پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: ها! جنهن انهن سان مَحَبَّتَ ڪئي، ان مون سان مَحَبَّتَ ڪئي ۽ جنهن انهن سان بُغْض رکيو، ان مون سان بُغْض رکيو.

(مستدرڪ، ڪتاب معرفة الصحابة، رڪوب الحسن و الحسين .. الخ، ۱۵۶/۴، حديث: ۴۸۳۰)

حضرت سيدنا ابو هريره رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کي محبتِ رسول جو اهو معيار بارگاہِ رسالت مان عطا ٿيو هو، پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ سڄي عمر ان کي اپنائي رکيو، جڏهن مروان بن حڪم حضرت سيدنا ابو هريره رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي بارگاہ ۾ وفات جي وقت حاضر ٿيو ۽ عرض ڪيائين: ”جڏهن کان اوهان جي صُحبت اختيار ڪئي آهي، مون اوهان جي ذات ۾ حضراتِ حسنين ڪريمين رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا جي مَحَبَّتَ تمام گهڻي ڏني آهي.“ اهو ٻڌي حضرت سيدنا ابوهريره رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ بيقرار ٿي بيهي رهيا ۽ ارشاد فرمايائون: هڪ ڀيري اسان نبي ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سان گڏ ڪيڏانهن ويڃڻ جي لاءِ نڪتاسين، اڃا ڪجهه ئي رستو طئي ڪيو هو ته پاڻ سڳورن صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن حسنين ڪريمين رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا جي روئڻ جو آواز ٻڌو ۽ اهي ٻئي ان وقت پنهنجي والده وٽ هئا، پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جلدي جلدي هلندي، انهن وٽ تشریف ڪڍي ويا. مون پاڻ سڳورن صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي سيده فاطمة الزهرا رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا کي اهو فرمائيندي ٻڌو: منهنجي پٽن کي ڇا ٿيو؟ عرض ڪيائون: اُج (يعني اُج جي ڪري ٻئي روئي رهيا آهن.) نبي ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پاڻي ڀرڻ جي لاءِ مَشڪِيزِي ڏانهن وڌيا، پر ان ۾ پاڻي موجود نه هو چوڻ ته انهن ڏينهن ۾ پاڻي جي ايتري سخت قِلتَ هئي جو ماڻهو به پاڻي جي ڳولا ۾ رهندا هئا. نبي ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ماڻهن کي پُڪاري فرمايائون: ڇا توهان مان ڪنهن وٽ پاڻي آهي؟

هر هڪ ڪجاوي (سوارين تي ويهڻ جي لاءِ اُن جي چيلهه تي ٺاهيل ڌولي) تي لتڪيل مَشڪن ۾ پاڻي ڏنو پر انهن مان هڪ ڦڙو به نه مليو، پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن خاتونِ جَنَّت، سيده فاطمة الزهراء رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا کي فرمائون: هڪ ننڍڙو مون کي ڏيو. خاتونِ جَنَّت سيده فاطمه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا هڪ ٻار کي پردي مان ڏٺي ڇڏيو، پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ انهن کي ڪڙي پنهنجي سيني سان لڳايو پر اهو وڌيڪ اُج جي ڪري مُسلسل روئي رهيو هو، پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن اُن جي وات ۾ پنهنجي زبان مُبارڪ وڌي ته اهي ان کي چوسڻ لڳا ايستائين جو سيراب ٿي ويا، (حضرت سيدنا ابوهريره رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمائن ٿا ته) مون پيهر انهن جي روئڻ جو آواز نه ٻڌو، جڏهن ته ٻيا (شهزاده) اهڙي طرح مُسلسل روئي رهيا هئا، پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: ”ٻئي کي به مون کي ڏيو.“ خاتونِ جَنَّت سيده فاطمه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا ٻئي کي به حضور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي حوالي ڪري ڇڏيو، حضور نبي ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ انهن سان به ساڳيو ئي مُعاملو فرمايو، (يعني ان جي وات ۾ به پنهنجي مُبارڪ زبان وڌي ته اهي به سيراب ٿي خاموش ٿي ويا) ان کان پوءِ ٻئي شهزادا اهڙا ماڻ ٿيا جو مون ٻنهن جو پيهر روئڻ جو آواز نه ٻڌو. حضرت سيدنا ابو هُريره رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ مزيد فرمائن ٿا: مان انهن سان ڇو نه مَحَبَّت ڪيان جڏهن ته مون نبي ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي انهن سان ائين ڪندي ڏٺو آهي. (معجم ڪبير، بقرية اخبار حسن بن علي بن ابي طالب، ۵۰۳، حديث: ۲۶۵۶)

اُن دو کا صدقه جن کوکها ميرے پھول ہیں
کيجے رضا کو حشر میں خنداں مثالِ گل

شعر جي وضاحت:

اي منهنجا پيارا آقا! پنهنجي جن ٻن شهزادن کي اوهان پنهنجو گل فرمايو يعني حضرت امامِ حسن ۽ حضرتِ امامِ حسين رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا انهن جي

صدقي ۾ رضا کي محشر جي ميدان ۾ هر قسم جي مشڪلاتن ۽ پريشانين کان بچائي مرڪنڊڙ (يعني ترندڙ) گل جيان ڪري ڇڏيو.

(شرح حدائق بخشش، ص: ۲۱۷، ماخوڏاً)

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! اهو اصول چڱي طرح ذهن نشين ڪري وٺو ته جهڙي طرح صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ ۽ اهلبيت اطهار جي مَحَبَّت دُنيا ۽ آخرت ۾ نجات جو ذريعو آهي، ائين ئي انهن سان بُغض ۽ عدوات رکڻ ۾ هلاڪت ئي هلاڪت آهي، جيئن ته

صحابه جي دشمن جو انجام

هڪ شخص حضرت سيدنا سعد بن ابى وقاص رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي سامهون صحابه ڪرام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ جي شان ۾ گستاخي ۽ بي ادبي وارا لفظ چوڻ لڳو. پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جن فرمايو ته تون پنهنجي هن خبيث حرڪت کان باز رهو نه ته مان تنهنجي لاءِ بد دُعا ڪندس. اُن گستاخ ۽ بيباڪ چيائين ته مون کي اوهان جي بد دُعا جي ڪا پروا ناهي. اوهان جي بددُعا سان منهنجو ڪجهه به نٿو پگڙي سگهي. اهو ٻڌي اوهان کي جلال اچي ويو ۽ پاڻ ان وقت اها دُعا گهري ته يا الله عَزَّوَجَلَّ! جيڪڏهن هن شخص تنهنجي پياري نبي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي پيارن صحابين جي توهين ڪئي آهي ته اڄ ئي هن کي پنهنجي قهر وِعُضَب جي نشاني ڏيکار ته جيئن ٻين کي ان کان عبرت حاصل ٿئي. ان دُعا کان پوءِ جيئن ئي اهو شخص مسجد مان ٻاهر نڪتو ته اوچتو هڪ چتو اُن کتان کان ڊوڙندو آيو ۽ ان کي ڏندن سان چٻاڙڻ لڳو ۽ ان جي مٿان ويهي هن کي ايتري قدر زور سان ڊٻايائين جو ان جي

پاسراتين جون هڏيون چور چور ٿي ويون ۽ اهو فوراً ئي مري ويو. اهو منظر ڏسي ماڻهو ڊوڙندا حضرت سيدنا سعد رضي الله تعالى عنه کي مبارڪ باد ڏيڻ لڳا ته اوهان جي دُعا قبول ٿي وئي ۽ صحابه ڪرام رضي الله تعالى عنهم جو دشمن هلاڪ ٿي ويو. (دلائل النبوة للبيهقي، ج 6، ص 190)

امين ٻين يه قرآن ودين خدا کي رسالت کي منزل ميں ٻر ٻر قدم پر انهيں ميں ٻين صديق و فاروق و عثمان مدار ٻڌي اعتبار صحابه نبي کو ربا انتظار صحابه انهيں ميں علي شهنسوار صحابه

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پاڻرو! اوهان ڏٺو ته صحابه ڪرام رضي الله تعالى عنهم جي شان ۾ ٿوري گستاخي ڪرڻ واري جو انجام ڪيترو خطرناڪ ۽ عبرتناڪ ٿيو، واقعي اها حقيقت آهي ته الله وارن جي شان ۾ گستاخي ڪرڻ يا انهن کي ڪنهن به طرح سان تڪليف پهچائڻ، الله عَزَّ وَجَلَّ جي عذاب کي دعوت ڏيڻ واري ڳالهه آهي. انهن بزرگن جي شان ۾ گستاخي ۽ بي ادبي ڪرڻ وارا دنيا ۾ ته ذليل ۽ رُسوا ٿيندو ئي آهي آخرت ۾ به ڏلت اُن جو مُقدَّر ٿيندي. يزيد پليد به اهو بد نصيب شخص آهي جنهن نه رڳو صحابه ڪرام رضي الله تعالى عنهم جي توهين جو مُرتڪب ٿيو بلڪ ان جي پيشاني تي اهل بيت ڪرام عليهم الصلوات کي بي گناه شهيد ڪرڻ جو ڪارو داغ (ب) آهي ۽ جنهن جي هر زماني ۾ اسلامي دنيا مذمت ڪندي رهي آهي ۽ قيامت تائين ان جو نالو حقارت (ڏلت) سان ورتو ويندو. اهو بد باطن، سياه دل (شخص) 25 هجري ۾ دمشق ۾ پيدا ٿيو. نهايت ٿلهو، بدئما، بداخلاق، بد مزاج، فاسق، فاجر، شرابي، بدڪار، ظالم، بي ادب، گستاخ هو. ان جون شرارتون ۽ بريون حرڪتون اهڙيون هيون جو جن سان بدمعاشن کي به شرم ٿيندو.

(خلاصہ از سوانح ڪربلا، ص 111، ملتقطاً)

يزيد پليد جا بُرا فعل

صَدْرُ الْأَفْضَلِ حضرت علامہ مولانا مُفتي سيد محمد نعيمُ الدّين مُراد آبادي رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ارشاد فرمائن ٿا ته شهزاده ڪونين، حضرت امام حُسين رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ جو وُجُودِ مُبَارَكِ يزيد جي آزادين جي لاءِ هڪ زبردست مُحْتَسِب (يعني حساب وٺڻ وارو) هو، ان کي خبر هئي ته پاڻ (رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ) جي مُبَارَكِ وقت ۾ اُن کي ڪُلي بُرا فعل ڪرڻ جو موقعو نه ملندو ۽ ان جي ڪنهن به غلط حرڪت ۽ گمراهي تي حضرت امام حسين رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ صبر نه فرمائيندا، ان کي نظر ايندو هو ته امام (حسين) رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ جهڙي ڊيندار جو ڪوڙو هر وقت ان جي مٿي تي وسي رهيو هو، انهيءَ ڪري اهو وِتر وڌيڪ حضرت امام (حسين) رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ جي جان جو دُشمن هو ۽ ان ڪري حضرت امام (حسين) رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ جي شهادت ان جي لاءِ خوشي جو باعث ٿي.

حضرت امام (حسين) رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ جي شهادت ٿي، يزيد بلڪل آزاد ٿي ويو ۽ مختلف قسمن جا گناه عام ٿي ويا. حرام ڪاري، پيءُ پيڻ جو نڪاح، وياج، شراب، اعلانيه رائج ٿي ويو، نمازن جي پابندي ڪجي وئي، بغاوت ۽ سرڪشي انتها تائين پهتي، حُباثت ايتري ته وڌي وئي جو مُسَلِمِ بن عُقبه کي ٻارهن هزار (12000) يا ويهه هزار (20,000) جو لشڪر ڏئي مدينه طيبه تي چڙهائي جي لاءِ موڪليو. ان نامراد لشڪر مدينه طيبه (رَاىهَا اللَّهُ هَرَقًا تَعْظِيمًا) ۾ اهو طوفان برپا ڪيو جو الله جي پناه! قتل و غارت ۽ طرح طرح جا ظلم، رسولُ الله صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي پاڙي وارن تي ڪيا، اتي رهڻ وارن جي گهرن ۾ لُٽ مار ڪئي، ست سو (700) صحابه عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ کي شهيد ڪيو ۽ ٻين عام رهواسين کي ملائي ڏهه هزار (10,000) کان وڌيڪ کي شهيد ڪيو، چوڪرن کي قيدي ڪري ورتو، اهڙيون اهڙيون بد تميزيون ڪيون،

جن جو ذڪر ڪرڻ ناگوار آهي. مسجد نبوي شريف (علي صاحبها الصلوة والسلام) جي ستونن ۾ گهوڙا ٻڌيا، تن ڏينهن تائين مسجد شريف ۾ ماڻهو نماز نه پڙهي سگهيا. صرف حضرت سعيد بن مسيب رضي الله تعالى عنه ديوانو بڻجي اتي حاضر رهيا. حضرت سيدنا عبدالله بن حنظل رضي الله تعالى عنهم جن فرمايو ته يزيدين جون برون حركتون ايتري حد تائين پهتيون جو اسان کي انديشو ٿيڻ لڳو ته انهن جي بدڪارين جي ڪري ڪٿي اسان تي آسمان تان پٿر نه وسن. (الصواعق المحرقة، الباب الحادي عشر، الخاتم في بيان اعتقاد اهل السنة، ص ۲۲۱ ملخصاً) پوءِ اهو شير لشڪر، مڪه مڪرمه ڏانهن روانو ٿيو، راه ۾ لشڪر جو امير مري ويو ۽ ٻيو شخص ان جو قائم مقام ڪيو ويو. مڪه معظمه (دادها الله شرفاً وتعظيماً) پهچي انهن بي دين منجنيق (اهو پتھر اڇلائڻ جو آلہ هوندو آهي جنهن سان پٿر اڇلايو ويندو آهي ان جي رڌ وڌي زبردست ۽ پري تائين مار هوندي آهي) سان پٿرن جي بارش ڪئي. ان سنگ باري سان حرم شريف جو مبارڪ صحن پٿرن سان پرڃي ويو ۽ مسجد حرام جا ستون ٽٽي پيا ۽ ڪعبه مقدسه جي غلاف شريف ۽ ڇت کي انهن بي دين ساڙي ڇڏيو. ان ڇت ۾ ان گهٽي (ذئبي) جا سڱ به تڙڪ طور تي محفوظ هئا، جيڪي حضرت سيدنا اسماعيل عليه الصلوة والسلام جي فديي ۾ قربان ڪيو ويو هو، اهي (سڱ) به سڙي ويا، ڪعبو شريف ڪئي ڏينهن تائين بي لباس رهيو ۽ اتي جا رهواسي (يزيدي لشڪر جي طرفان پهچڻ واري) سخت مصيبت ۾ مبتلا رهيا. (خلاصه سوانح ڪربلا، ص ۱۷۷ تا ۱۷۹، ملخصاً)

خرافات ي زيد پليد جو بائيڪاٽ

منا منا اسلامي ڀائرو! اوهان ٻڌو ته ي زيد پليد پنهنجي دور حڪومت ۾ بدڪرداري جو ثبوت ڏيندي ڪئي برائين کي عام ڪيو مثال طور، محارم (اهي رشتيدار جن سان نڪاح حرام آهي ان) سان نڪاح ۽ وياج وغيره

کي ان بي دينِ علانيه عام ڪيو، مدينه طيبه و مک مکرمه جي بي حرمتي ڪرائي، صحابه ڪرام ۽ اهل بيت اطهار کي ظلم و ستم کان پوءِ شهيد ڪرايو، گانا باجا ٻڌڻ، خوب شراب پيئڻ، نماز نه پڙهڻ، الغرض اهو بد بخت هر اهو ڪم ڪندو هو، جنهن کان شريعت سڳوري منع ڪيو هو. يقيناً انسان عزت و شهرت، مال و دولت ۽ حڪومت ملڻ سان سرڪش ۽ بي باڪ بڻجي ويندو آهي ۽ پوءِ آهسته آهسته دين کان پري ۽ دنيا کي گهڻو ويجهو ٿي ويندو آهي، پنهنجي تخت ۽ تاج جي لاج رکڻ جي لاءِ الله عَزَّوَجَلَّ جي نافرمانين ۽ ان جي پيارن جي گستاخين کان به ناهي مڙندو. يزید پليد به اقتدار و حڪومت جي محبت ۾ مبتلا ٿي اهڙو سرڪش ٿيو جو معاذُ الله عَزَّوَجَلَّ صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ جي شان ۾ گستاخيون ڪيون، انهن کي تڪليفون ڏنيون، انهن جي دل ڏکائي حالانڪ صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ ته اهي مقدس هستيون آهن، جن جي شان ۽ عظمت جي باري ۾ خود سلطانِ دو جهان، رحمتِ عالميان صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: اَكْرِمُوا اَصْحَابِي فَاِنَّهُمْ خِيَارُكُمْ يعني منهنجي صحابه (عليه‌مُ الرِّضْوَانُ) جي عزت ڪيو ڇو ته اهي توهان مان وڌيڪ نيڪ آهن. (مشكاة المصابيح، ڪتاب المناقب، باب مناقب الصحابة، ۴۱۳/۲، حديث: ۶۰۱۲)

مزيد فرمايائون: ”خَيْرُ اُمَّتِي الْقَرْنُ الَّذِيْنَ يَلُوْنُ ثُمَّ الَّذِيْنَ يَلُوْنُهُمْ ثُمَّ الَّذِيْنَ يَلُوْنُهُمْ يعني منهنجي اُمت مان سڀ کان بهتر منهنجي زماني وارا آهن (يعني صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ) پوءِ ان کان بعد وارا (يعني تابعين) پوءِ بعد وارا آهن (تبع تابعين رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ).“ (مسلم، ڪتاب فضائل الصحابه باب فضائل الصحابه... الخ، ص، حديث: ۱۳۷۲)

هر اک گل په رنگِ بهارِ صحابه
 به دينِ خدا شاٻڪارِ صحابه
 لقب جن کا به جا نثارِ صحابه

نمايان به اسلام ڪے گلستان ميں
 يه مهريں هيں فرمانِ ختمِ الرُّسُلِ كى
 انهيں ميں بيں بدرِ واحد ڪے مجاهد

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!

يزيد جو بروڪردار ۽ ان جو سبب:

منا منا اسلامي ڀائرو! يزيد پليد صحابہ ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ جو مُبارڪ زمانو ڏٺو پوءِ به انهن جو ڦرب حاصل نه ڪري سگهيو ۽ نه ئي انهن جي تعظيم ڪري پنهنجي لاءِ آخرت جي نجات جو سامان ڪري سگهيو بلڪ ان رَسُوْلُ اللهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي پاڪ گهراڻي تي تمام گهڻو ظلم و ستم ڪيو ۽ انهن تي مصيبتن جو سبب بڻيو. يزيد پليد اهو سڀ تاج و حڪومت ۽ دُنياوي مال ۽ دولت جي مَحَبَّت ۾ ڪيو، چوٽه ان ظالم بد انجام ڪي امامِ عالي مقام، سَيِّدُنَا امام حسين رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي ذاتِ گرامي مان پنهنجي اِقتدار بابت خطرو محسوس ٿيندو هو حالانڪ حضرت سَيِّدُنَا امام حسين رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کي ناپائيدار دنيا جي ڪهڙي ضرورت! پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ ته ڪلهه به اُمّتِ مُسْلِمه جي دَلين جا تاجدار هئا، اڄ به آهن ۽ باقي دُنيا تائين رهندا. پر ان يزيد بدبخت مال و دولت جي نِشي ۾ بدمست ٿي پنهنجي آخرت سان گڏوگڏ دُنيا به تباه و برباد ڪري ڇڏي. واقعي دُنيا جي مَحَبَّت هر فِتني فساد جو سبب آهي، اها سڄي تباهي دُنيا جي مَحَبَّت ئي مڃائي آهي، دُنيا جي مَحَبَّت انسان کي ظالم بڻائيندي آهي، دُنيا جي مَحَبَّت انسان کي بي جس و بيباڪ بڻائيندي آهي، دُنيا جي مَحَبَّت انسان کي پٿر ڍل بڻائيندي آهي، دُنيا جي مَحَبَّت عملن کي ضائع ڪندي آهي، دُنيا جي مَحَبَّت دين کي نقصان پهچائڻ جو سبب آهي، دُنيا جي مَحَبَّت گمراهي جو سبب آهي، دُنيا جي مَحَبَّت انسان کي نيڪين کان پري ڪندي آهي، دُنيا جي مَحَبَّت ئي گناهن تي دلير ڪندي آهي. اچو دُنيا جي مذمت تي 3 فرامين مُصْطَفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ٻڌون ٿا:

1. دُنيا جي مَحَبَّت سمورن گناهن جي جڙ آهي. (ڪتاب ذم الدنيا مع موسوعة الامام

ابن ابي الدنيا ج ۵ ص ۲۲ حديث ۹)

2. ڇهه (6) شيون عمل کي ضائع ڪنديون آهن: (۱) مخلوق جي عيبن جي ڳولا ۾ مصروف رهڻ (۲) دل جي سختي (۳) دُنيا جي مَحَبَّت (۴) حياءَ جي گهٽتائي (۵) ڊگهي اُميد ۽ (۶) حد کان وڌيڪ ظُلم. (ڪنز العمال، ۳۶/۸، جزء ۱۶، الحديث: ۴۴۰۱۶)

3. 'پن بڪايل بگهڙن کي جيڪڏهن بڪرين جي ڌڻ ۾ ڇڏيو وڃي ته ايترو نقصان نٿا پهچائن جيترو مال ۽ دولت جو حرص (لاچ) ۽ دُنيا جي مَحَبَّت انسان جي دين کي نقصان پهچائيندا آهن. (جامع الترمذي، ڪتاب الزهد، باب حديث ماڏنباڻ جاعان، الحديث: ۲۳۷۶، ص ۱۶۶)

پيچها مرا دُنيا کي محبت سے چُهڙا دے
يارب مجھے ديوانه مدينے کا بنا دے

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! اوهان ٻڌو ته دُنيا ڪيتري قدر حقير شيءِ آهي، لَهذا ان کي اهم سمجهڻ وڌي بيوقوفي آهي چو ته اللهُ عَزَّوَجَلَّ وٽ ته دُنيا جي حيثيت حقيقت ۾ مچر جي پر جي برابر به ناهي بلڪ اها دُنيا ته آخرت جي پوک آهي، جيڪڏهن اسان ان ۾ چڱن عملن جي صورت ۾ بچ پوکينداسين ته آخرت ۾ اجر و ثواب جي صورت ۾ فصل لٽنداسين. تنهنڪري پنهنجو بينڪ بيلنس وڌائڻ، خزانن جو اُتار جمع ڪرڻ، عُمده ۽ مهانگين ڪارن ۾ گهمڻ، بين جون جائيدادن تي قبضو ڪرڻ ۽ عيش عياشي سان رهڻ جي حرص رکڻ بدران، اللهُ عَزَّوَجَلَّ جي طرفان جيڪي نعمتون عطا ڪيون ويون آهن، انهي تي قناعت ڪندي ان جي رضا تي راضي رهندي حرص جي اَلُوڊگين کان پاڻ کي بچائڻ گهرجي.

شيخ الحديث حضرت علامه عبد المصطفى اعظمي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: لالچ نهايت ئي بُري حُصَلت ۽ نهايت خراب عادت آهي، الله تعاليٰ جي طرفان ٻانهي کي جيڪو رُزق و نعمت ۽ مال و دولت يا جاه (يعني عزت) ۽ مَرْتبو مليو آهي، ان تي راضي ٿي قناعت ڪرڻ گهرجي. ٻين جي دولتن ۽ نعمتن کي ڏسي پاڻ به ان کي حاصل ڪرڻ جي خيالن ۾ پریشان رهڻ ۽ غلطي و صحيح هر قسم جي حيلن ۾ ڏينهن رات لڳل رهڻ اهو به جذبه حِرص و لالچ چئبو آهي ۽ حِرص ۽ لالچ حقيقت ۾ انسان جي هڪ پيدائشي حُصَلت آهي. (جنتي زيور، ۱۱۰، بتغير قليل)

منا منا اسلامي ڀائرو! دُنياوي مال و دولت کي حاصل ڪرڻ جي خواهش و ڪوشش ڪرڻ جي بدران آخرت جي نعمتن کي ماڻڻ جي لاءِ خوب نيڪيون ڪيو ۽ دُنيا کان بي رغبتي اختيار ڪيو. صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَان حضور پاڪ، صاحبِ لولاڪ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي عرض ڪيو: اسان سڀني مان بهتر ڪير آهي؟ ارشاد فرمايائون: اَظْهَرُكُمْ فِي الدُّنْيَا وَآرْغَبُكُمْ فِي الْآخِرَةِ يعني توهان مان سڀني کان بهترين اهو آهي جيڪو دنيا کان وڌيڪ بي رغبتي ۽ آخرت ۾ وڌيڪ رغبت رکڻ وارو هجي. (شعب الایمان، باب في الزهد و قصر الامل، ۳۴۳/۷، حديث: ۱۰۵۲۱)

دنيا کان بي رغبتي مان ڇا مراد آهي؟

حضرت علامه عبدالرؤف مناوي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ هن حديث پاڪ جي شرح ۾ فرمائن ٿا: دُنيا جي فِنا ۽ عيب دار هئڻ جي سبب کان بي رغبتي ڪري ۽ آخرت جي بُزرگي ۽ هميشه رهڻ جي ڪري آخرت ۾ رغبت رکي، عقلمند اهو آهي جيڪو دُنيا ۽ دُنيا جي ميل ڪچيل کان پاڻ کي بچائي ۽ دُنيا کي پنهنجو خادم بڻائي، ضرورت مطابق دُنيا جمع ڪري ۽ ان کان علاوه دنيا کان پاسو ڪري چوٽه جڏهن ڪو دنيا کان پاسو ڪندو آهي ته دُنيا ان وٽ ڏليل ٿي ايندي آهي، جيڪو شخص دُنيا ڪمائڻ جي خاطر جيترو دُنيا جي

پويان پڄندو آهي، دُنيا ان کان ايترو ئي پڄندي آهي، جيئن پاڇو سج جي ڏانهن مُنهن ڪري هلڻ واري جي پويان پويان ايندو آهي ۽ سج کي پني ڏئي هلڻ واري جي اڳيان اڳيان پڄندو آهي، جيڪڏهن اهو شخص پنهنجي اڳيان پڄڻ واري پاڇي کي پڪڙڻ جي ڪوشش ڪري به ته ناڪام ٿيندو.

(فيض القدير، ۶۶۷/۳ تحت الحديث: ۴۱۱۴)

دولتِ دُنيا سے بے رغبت مجھے کر دیجئے
میری حاجت سے مجھے زائد نہ کرنا مالدار

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

مفتي دعوتِ اسلامي جا اوصاف

منا منا اسلامي ڀائرو! اها حقيقت آهي ته جيڪو دُنيا جي پويان پڄندو آهي ته دُنيا ان کي پنهنجي پويان پڄائيندي آهي ۽ اهو دُنيا جي مَحَبَّت ۾ سرڪش ۽ نافرمان ٿي آهسته آهسته دين کان پري پيو ٿيندو آهي ۽ جيڪو خوش نصيب دُنيا کان بي رغبتي اختيار ڪندو آهي ته دُنيا خود ان جي قدمن ۾ اچي ڪرندي آهي. جيڪڏهن اسان دُنيا جي مَحَبَّت کان پيڇو ڇڏائي فڪرِ آخرت پيدا ڪرڻ چاهيون ٿا ته دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته ٿي وڃون، اِنَّهَا لَشَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ ان جي برڪت سان شريعت ۽ سُنَّت جي مُطابڪ عمل ڪرڻ جي سعادت نصيب ٿيندي. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان مُتَّقِي و پرهيز گار، چڱين عادات و ڪردار وارا بي شمار اسلامي ڀائر وابسته آهن، انهن مان هڪ مرحوم مُفتي دعوتِ اسلامي الحافظ القاري الحاج محمد فاروق العطاري المهدي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ به آهن، جيڪي نهايت ئي اعليٰ اوصاف جا مالڪ ها، پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ خوفِ خدا ۽ عشقِ رسول رکڻ وارا، دُنيا کان بي رغبت، فَنَاعَت پسند ۽ مُصِيبَت تي صبر

ڪرڻ وارا، ڪثرت سان مُطالعو ڪرڻ وارا، تلاوت قرآن جو ذوق رکڻ وارا، عاجزي ۽ انڪساري جا پيڪر ها، پاڻ بِرَحْمَةِ اللّٰهِ تَعَالٰي عَلَيْهِ فرض ۽ واجبات سان گڏوگڏ سُنْتَن ۽ مُسْتَحَبَّن تي عمل ڪرڻ وارا، حُسنِ اخلاق سا پيش اچڻ وارا، وقت جا قدر دان، بهترين مُدَرِّس ۽ بهترين امام هئا، پاڻ بِرَحْمَةِ اللّٰهِ تَعَالٰي عَلَيْهِ نيڪي جي دعوت ڏيڻ، مدني قافلن ۾ سفر ڪرڻ ۽ مدني مرڪز جي اطاعت ڪرڻ وارا هئا. پاڻ مُرشد مُرشد ڪرڻ وارا، مُرشد سان محبت ڪرڻ وارا ۽ مُرشد به ان سان محبت ڪندا، اللّٰهُ عَزَّ وَجَلَّ اسان کي دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول ۾ استقامت عطا فرمائي ۽ گناهن کان بچندي حُوب حُوب نيڪيون ڪرڻ جي سعادت نصيب فرمائي. اَمِيْن بِجَاهِ النَّبِيِّ الْاَمِيْن صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰي عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

جسے خیر سے مل گیا مدنی ماحول
دلائے گا خوفِ خدا مدنی ماحول
گناہوں کو دیگا چھڑا مدنی ماحول

یقیناً مقدر کا وہ بے سکندر
یہاں سنتیں سیکھنے کو ملیں گی
گنہگارو آؤ، سیہ کارو آؤ

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيْب! صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰي عَلٰی مُحَمَّدٍ

يزيد جون بُرائيون ۽ انهن جو بائيڪاٽ

منا منا اسلامي پائرو! يزيد پليد جن خُرافات ۽ بُرائين کي سرِعام ڪيو هو، بد قسمتي سان اڄ اهي ئي شيون اسان جي مُعاشري ۾ به عام ٿينديون پيون وڃن، حالانڪ شريعتِ مُطهره، شريعتِ اسلاميه انهن سمورين بُرائين مثال طور شراب پيئڻ، گانا باجا ٻڌڻ، وياج ڪائڻ، نماز نه پڙهڻ جي مذمت ۽ انهن جا نقصان بيان ڪيا آهن، اچو! ان مان ڪجهه بُرائيون ۽ ان جا نقصان ٻڌون ٿا.

يزيد جي هڪ بُرائي شراب نوشي

يزيد جي هڪ بُري عادت شراب نوشي هئي جڏهن ته شراب پيئڻ

حرامِ قطعي آهي ۽ ان کي حلال سمجهي پيئڻ ڪفر آهي. بدقسمتي سان اسان جي معاشرتي ۾ اها بُرائي به عام ٿيندي پئي وڃي. ياد رکو! شراب تمام بُرائين جي جڙ آهي چوٽه شراب پيء ڪري انسان هر گناه ۾ آساني سان قاسي پوي ٿو چوٽه شرابي کي هوش ناهي هوندو ۽ اهو بري ڀلي جي تميز به وساري ويهي ٿو، شراب ڪهڙا گناه ڪرائيندي آهي. اچو ان باري ۾ هڪ حديثِ پاڪ ٻڌون ٿا، جيئن

شراب پاڪرائي ڇڏيو:

حضورنبي مُڪرم، نُورِ مجسم صَلَّ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد فرمائن ٿا: بُرائين جي ماءُ (يعني شراب) کان بچو، چوٽه توهان کان پهرين هڪ شخص هو، جيڪو ماڻهن کان الڳ ٿلڳ رهي ڪري الله عَزَّوَجَلَّ جي عبادت ڪندو هو. هڪ عورت ان جي محبت ۾ گرفتار ٿي وئي ۽ انهيءَ ڏانهن خادم کي چورائي موڪليو ته شاهدي جي سلسلي ۾ تنهنجي ضرورت آهي. اهڙي طرح هو اُتي پهچي ويو ۽ جنهن دروازي مان اندر داخل ٿيندو ويو، اهو بند ڪيو پئي ويو، ايستائين جو هو هڪ انتهائي حسين ۽ جميل عورت وٽ وڃي پهتو، جنهن جي ويجهو هڪ چوڪرو بينو هو ۽ اُتي شيشي جو هڪ وڏو ٿانو هو، جنهن ۾ شراب هيو. انهيءَ عورت چيو: ”مون توکي ڪنهن قسم جي شاهدي ڏيڻ لاءِ ناهي گهرايو، پر انهيءَ لاءِ گهرايو آهي ته تون هن چوڪري کي قتل ڪري ڇڏ، يا منهنجي نڦساني خواهش کي پورو ڪر يا پوءِ شراب جو هڪ گلاس پي وٺ، جيڪڏهن منع ڪندي ته آئون رڙيون ڪنديس ۽ توکي ۽ ذليل ۽ رُسوا ڪري ڇڏينديس.“ جڏهن هن شخص ڏٺو ته چوٽڪاري جي ڪا راه ناهي ته هو شراب پيئڻ تي راضي ٿي ويو. عورت شراب جو هڪ جام پياريو ته اُن (نشي ۾ جهومندي) وڌيڪ شراب گهريو. هو انهيءَ طرح شراب پيئندو رهيو، ايستائين جو نه صرف انهيءَ عورت سان منهن ڪارو

ڪيائين، بلڪ چوڪري ڪي به قتل ڪري ڇڏيائين. ان ڪري توهان شراب کان بچندا رهو. الله عَزَّوَجَلَّ جو قسم! بيشڪ ايمان ۽ شراب نوشي ٻئي ڪنهن هڪ ئي شخص جي سيني ۾ ڪڏهن جمع نٿا ٿي سگهن. (جيڪڏهن ڪو ائين ڪندو ته) ايمان ۽ شراب مان هڪ، ٻئي کي ٻاهر ڪڍي ڇڏيندو. (الاحسان بترتيب صحيح ابن حبان، ڪتاب الاشربة، فصل في الاشربة، الحديث: ۵۳۲۴، ج ۷، ص ۳۶۷)

منا منا اسلامي پائرو! اوهان ڏٺو ته شراب ڪيتري بُري شيءِ آهي جو جنهن جي پيئڻ کان بعد انسان هر طرح جو گناه آساني سان ڪري وٺندو آهي. ياد رکو! شراب نوشي جا جتي آخروي نقصان آهن اتي ان جا دُنياوي نقصان به تمام گهڻا آهن. شيخ طريقت، امير اهلستت، باني دعوتِ اسلامي حضرت علامه مولانا ابوبلال محمد الياس عطار قادري رضوي ضيائي دَامَتْ بَرَڪَاتُهُمُ الْعَالِيَه فرمائن ٿا: اسلام شراب نوشي کي جيڪو حرام قرار ڏنو آهي، انهيءَ ۾ بي شمار حڪمتون آهن. هاڻي ڪافر به ان جي نقصانن کي تسليم ڪرڻ لڳا آهن. جيئن ته هڪ غير مسلم محقق جي تاثرات مطابق شروع شروع ۾ ته انساني بدن شراب جي نقصانن جو مقابلو ڪري وٺي ٿو ۽ شرابيءَ کي خوشگوار ڪيفيت ملي ٿي، پر جلد ئي داخلي (يعني جسم جي اندروني) قوت برداشت ختم ٿي ويندي ۽ مستقل نقصان پهچائڻ وارا اثرات ظاهر ٿيڻ لڳن ٿا. شراب جو سڀ کان وڌيڪ اثر جگر تي پوي ٿو ۽ اهو سُڪڙجڻ لڳي ٿو، گردن تي اضافي بار پوي ٿو، جيڪي آخرڪار بيڪار ٿي ڪري نتيجي طور ناڪاره (Fail) ٿي وڃن ٿا. ان کان علاوه شراب جي استعمال جي ڪثرت دماغ کي مُتَوَزَم (يعني سوچ ۾ مبتلا) ڪري ٿي، اعصاب ۾ سوچ ٿي وڃي ٿي، نتيجتاً اعصاب ڪمزور ۽ پوءِ تباه ٿي وڃن ٿا. شرابيءَ جي معدي ۾ سوچ ٿي پوي ٿي، هڏيون نرم ۽ خسته (يعني تمام گهڻيون ڪمزور) ٿي وڃن ٿيون، شراب جسم ۾ موجود وٽامينز (Vitamins)

جي ذخيرن کي تباهه ڪري ٿي، وٽامن B ۽ C ان جي تباهه ڪاري جو خاص طور تي نشانو بڻجن ٿا. شراب سان گڏوگڏ سگريٽ نوشي ڪئي وڃي ته انهيءَ جا نقصانده اثرات ڪيترائي ڀيرا وڌي وڃن ٿا ۽ هائي بلڊ پريشر، اسٽروڪ ۽ هارت اٽيڪ (Heart Attack) جو شديد خطرو رهي ٿو. ڪثرت سان شراب پيئڻ وارو ٿڪ، مٿي جي سور، اٽي ۽ اُڇ جي شدت ۾ مبتلا رهي ٿو. تمام گهڻو شراب پيئڻ سان دل ۽ عمل تَنَفُّس (يعني ساهه کڻڻ جو عمل) رکجي ويندو ۽ شرابيءَ فوري طور تي موت جي ور چڙهي ويندو آهي. (فيضان سنت، ص 476)

منا منا اسلامي پائرو! شراب نوشي جي نحوست کان بچڻ جي لاءِ ڇا ڪرڻ گهرجي، ٻڌو ان جو هڪ طريقو هي آهي ته بُرن دوستن (شرابين) جي صحبت ڇڏي ڪري چڱن جي صحبت اپنائڻ وٺي، ته جيئن ان جي برڪت سان شراب نوشي ۽ ان طرح جي ٻين بُرائين کان جند چڻي وڃي. اڄڪلهه چڱي صحبت ماڻڻ جو هڪ ذريعو دعوتِ اسلامي جو مدني ماحول اپنائڻ به آهي جو ان جي برڪت سان مُعاشري جا بگڙيل لکين ماڻهو توبه ڪري سڌي وات تي اچي ويا. اسان به مدني ماحول سان هر دم وابسته رهون، اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ اسان جي زندگي ۾ نيڪين جي مدني بهار اچي ويندي. شيخ طريقت، اميرِ اهلستنت وَأَمّتٌ بَرَكاتُهُمُ الْعَالِيه اُمّتِ مُسَلِمه جي خير خواهي ڪندي ۽ نصيحت جا مدني گل عام ڪندي ارشاد فرمائڻ ٿا:

چڙهائے گا ایسا نشہ مدنی ماحول
سُدهر جائیں گے گر ملا مدنی ماحول
مَازی بے دیتا بنا مدنی ماحول

گر آئے شرابی مٿے بر خرابی
اگر چور ڏاکو بهی آ جائیں گے تو
مَازیں جو پڙهتے نہیں ہیں ان کو لاریب

صَلَّى اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ!

يزيد جي بي بُرائي، گانا باجا

منا منا اسلامي ڀائرو! يزيد پليد ۾ هڪ بُرائي اها به هئي ته اهو گانا باجا ٻڌڻ جو عادي هو جڏهن ته گانا باجا ٻڌڻ ناجائز، سخت حرام ۽ جهڻم ۾ وٺي وڃڻ وارو ڪم آهي. پر افسوس! صد ڪروڙ افسوس! اها ئي بُرائي اڄ اسان جي معاشري ۾ به عام ٿيندي نظر اچي رهي آهي، ننڍو هجي يا وڏو، مرد هجي يا عورت اڪثر ان بُرائي ۾ مبتلا نظر ايندا آهن، ائين معلوم ٿيندو آهي جو ڄڻ ته موسيقي مسلمانن جي رڳ رڳ ۾ لهندي پئي وڃي، تقريباً هر جڳهه تي موسيقي جون ڏنڻون ٻڌيون وينديون آهن. هٽل هجي يا مڪان ۽ ڏڪان، ڪارخانو هجي يا گودام، ڪار هجي يا بس، ٽيڪسي هجي يا سُوزوڪي، هر هنڌ تي مسلمان ان بُري آفت جا شڪار نظر ايندا آهن. اهڙي طرح ٻارن جي اڪثر رانديڪن ۾ به ميوزڪ هوندو آهي. ويچاري جي جُهولي جي مٿي رانديڪو لٽڪايو ويندو آهي جيڪو ان کي موسيقي ٻڌائيندو ۽ سمهاريندو آهي. جڏهن ننڍپڻ ئي کان ٻار ميوزڪ ٻڌڻ جو عادي هوندو ته وڏو ٿي ميوزڪ کان ڪيئن بچي سگهندو. اڄڪلهه موبائل فون جي ذريعي مَعَاذَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ گانا باجا ٻڌڻ ته نهايت ئي آسان ٿي چڪو آهي. جديد دور جي ان ايجاد سان جتي ڏينهن رات گانا ٻڌڻ جو گناه ٿي رهيو آهي، اتي پنهنجي موبائل فون تي ڪالر ٽون (Caller Tune) ۽ رنگ ٽون (Ring Tune) سيٽ ڪري ٻين کي ٻڌائي ناجائز و حرام ڪم جو ارتڪاب ٿي رهيو آهي. افسوس صد افسوس! هاڻي ته مسجدن ۾ بلڪ مسجدُ الحرام شريف ۾ ۽ اهو به عين خانہ ڪعبه جي طواف ۾ ماڻهن جي موبائل فون جون گھنڻيون بلڪ مَعَاذَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ ميوزيڪل ٽونز وچنديون رهن ٿيون، حالانڪ ميوزيڪل ٽون ته مسجد کان ٻاهر به ناجائز آهي. (ته مسجد ۾ ته

حڪم وڌيڪ سخت هوندو) اهڙي طرح ان موبائل فون تي سيٽ ڪئي وئي موسيقي جي ڏنن سان ۽ گاني جي بيهوده آوازن سان مسجدن جو احترام ۽ تقدس پامال ٿيندو آهي، مسجد جي پُرڪيف ماحول ۾ ذڪر و اذڪار، تلاوتِ قرآن ۽ سننن پريا درس و بيان ڪرڻ ٻڌڻ وارن جي توجه ۽ ڪيف و سُرو مُتائڻ ٿيندو آهي ايستائين جو پنهنجي يا ڪنهن ٻئي جي موبائل جي وجه سان نماز جهڙي اهم عبادت جي به خُشوع و خُضوع سان ادائينگي دُشوار ٿي ويندي آهي

منا منا اسلامي پائرو! گانا ٻڌڻ ناجائز ۽ حرام ۽ جهڻم ۾ وٺي وڃڻ وارو ڪم آهي. احاديثِ مبارڪه ۾ ان بُري فعل جي مُمانعت بيان ٿي آهي. اچو! ان باري ۾ 3 روايتون ٻڌون ٿا.

(1) جيڪو گائڻ واريءَ وٽ ويهندو (۽) ڪن لڳائي ڪري ڏيان سان ٻڌندو ته الله عَزَّوَجَلَّ قيامت جي ڏينهن ان جي ڪنن ۾ شيهو وجهندو.

(ڪنڙ العُمل ج ۱۵ ص ۹۶، حديث: ۴۰۶۶۲)

(2) گانن باجن کان پنهنجو پاڻ کي بچايو ڇو ته اهي شهوت کي پڙڪائيندا ۽ غيرت کي برباد ڪندا آهن ۽ هي شراب جا قائم مقام آهن، ان ۾ نشي جهڙو تاثير آهي. (تفسير درمنثور ج ۶ ص ۵۰۶، شعب الایمان ج ۴ ص ۲۸۰، حديث: ۵۱۰۸)

(3) گانو ۽ لهو دل ۾ اهڙي طرح نفاق پيدا ڪندو آهي جهڙي طرح پاڻي ساوڪ پيدا ڪندو آهي قسم آهي ان مقدس ذات جو جنهن جي قبضي قدرت ۾ منهنجي جان آهي! بيشڪ قرآن ۽ ذڪر الله ضرور دل ۾ اهڙي طرح ايمان پيدا ڪندا آهن جهڙي طرح پاڻي ساوڪ گاه پيدا ڪندو آهي.

(فردوس الاخبار، ۱۰/۲، حديث: ۴۲۰۴)

منا منا اسلامي ڀائرو! بيان ڪيل روايتن جي روشني ۾ معلوم ٿيو، گانا باجا ٻڌڻ حرام آهي. پر افسوس جو اسان جي مُعاشري جا ماڊرن مفڪرن ۽ ميوزڪ جي شوقين ان لهو و لُعب ۽ يادِ الهي کان غافل ڪرڻ واري منحوس شيءِ کي رُوح جي غذا قرار ڏيندا آهن. دَر حقيقت مومن جي رُوح جو غذا ته ذڪرُ الله آهي، جنهن سان ان کي سُڪون ملندو آهي جيئن ته الله عَزَّوَجَلَّ سيپاري 13، سوره رَعْد، آيت نمبر 28 ۾ ارشاد فرمائي ٿو.

الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ ۗ أُولَٰئِكَ جَمَاعَةُ الَّذِينَ آمَنُوا ۗ
 انهن جون دليون الله جي ياد سان سڪون لهن ٿيون.. (پ ۱۳، الرعد: ۲۸)

ياد رکو! موسيقي رُوح جي غذا هرگز هرگز نٿي ٿي سگهي بلڪ اها ته سراسر رُوح ۾ بگاڙ پيدا ڪرڻ، نمازن ۽ عبادتن جي لڏتن کي تباه ڪرڻ، شرم و حياءَ جو خُون ڪرڻ ۽ مسلمانن کي بي پردگي تي اُڀارڻ جو سبب آهي، معاذ الله گانن جا بعض شعر ته اهڙا به آهن، جن ۾ تمام گهڻا ڪفريات بڪيا ويندا آهن، جنهن کي اسان جهونگاريندا وٽندا آهيون ۽ ان ڏانهن اسان جو ڌيان به ناهي ويندو. الله عَزَّوَجَلَّ اسان کي گانن باجن جي نحوست کان بچڻ جي توفيق عطا فرمائي ۽ هر وقت نعت و تلاوت، سُنتن پري بيانن، مدني مُذاڪرن ۽ مدني چينل جا ايمان افروز سلسلا ڏسڻ جي سعادت نصيب فرمائي. امين بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

میں گانے باجون اور فلموں ڏراموں کے گنه چھوڙوں
 پڙهون نعتیں ڪرون اڪثر تلاوت يا رسول الله

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

يزيد جي ٽين بُرائي، وياج

منا منا اسلامي ڀائرو! يزيد پليد جي برائين مان هڪ بُرائي اها به هئي جو ان وياج جهڙي بري گناهه کي عام ڪيو، حالانڪه وياج قطعي حرام ۽ دوزخ ۾ وٺي وڃڻ وارو ڪم آهي. انهيءَ جي حرام هئڻ جو انڪار ڪندڙ ڪافر ۽ جيڪو حرام سمجهي ڪري انهيءَ بيماريءَ ۾ ڦاسي، اهو فاسق ۽ مردودُ الشهادة آهي. (يعني ان جي شاهدي قبول نه ڪئي ويندي). بدقسمتي سان اها بُرائي به اسان جي مُعاشري ۾ وڏي تيزي سان ڦهلجندي پئي وڃي، جيڪڏهن ڪنهن حاجت مند کي قرض (Loan) جي ضرورت پوي ته هنڌ هنڌ تي وياجِي ادارا قائم آهن، جتان کان آساني سان وياج تي قرض ملي ويندو آهي ۽ قرض وٺڻ وارو به خوشي سان وياج (Interest) تي قرض کڻندو آهي ۽ ان کي ڪو بُرائي به تصور ناهي ڪندو، اهڙي موقعي تي جيڪڏهن دين جو درد رکڻ وارو ڪو اسلامي پيءُ سمجهائڻ جي ڪوشش به ڪري ته ان قسم جون ڳالهيون ٻڌڻ جي لاءِ ملن ٿيون: ”ادا ڇا ڪيون مجبوري آهي، اسان ته بي وس آهيون، ان جي علاوه ٻيو چارو ئي ناهي، اسان اڪيلا ڇا ٿا ڪري سگهون وغيره وغيره“ حالانڪه اهي ڳالهيون دُرست نه آهن، چوڻ نه ته اسان بي وس ۽ مجبور آهيون ۽ نه ائين آهي جو انهن حرام ڪارين کان سواءِ ڪو چارو ناهي ۽ جيستائين ان ڳالهه جو تعلق آهي ته اسان اڪيلا ڇا ٿا ڪري سگهون، گهٽ ۾ گهٽ اسان پنهنجي ئي اصلاح جي ڪوشش جو جذبو ته پيدا ڪيون، همت و حوصلي ۽ سچي نيت سان عملي ميدان ۾ اڳتي وڌون، ڇا خالي نعرا لڳائڻ سان مُعاشري جو بگڙيل نظام دُرست ٿي ويندو؟ ڇا محض فڪر ڪرڻ سان مُعاشري ۾ تبديلي اچي ويندي؟ جي نه، بلڪ اسان کي سڀ کان پهريان پنهنجو پاڻ کي بدلڻو پوندو، پنهنجو جائزو وٺڻو پوندو، اوهان تاريخ جا ورق اٿلائي ڏسي وٺو، اسلام جي عظيم سڀ

سالارن جا حيرت ۾ وجهڻ وارن عظيم ڪارنامن کي ڏسي وٺو، جتي به تبديلي آئي، اها ڪنهن انقلابي قدم کڻڻ جي سبب آئي. مُحَرَّمُ الحَرَامِ پنهنجي برڪتون لٽائي رهيو آهي، ان مقدس مهيني جي 10 تاريخ تي جيڪو عظيم واقعو رُونا ٿيو، ان ۾ اسان جي لاءِ مدني تربيت جا بيشمار مدني گل آهن، لڪ سلام! اهليت جي انهن عظيم شاهسوارن تي جن جي مٿن تي ظلم و ستم جا بادل چانيل هئا، هر پاسي کان اڏيت ۽ تڪليف جون آنڌيون هلايون پئي ويون پر ڪنهن جي نماز قضا ناهي ٿيندي، لڪ سلام! خاندانِ اهليت جي ان پاڪ دامن بيبين تي جو پنهنجي اکين آڏو رت جو نديون وهندي ڏسي رهيون آهن، پر شريعت جو دامن هٿ مان ناهي ڇڏيو. اللهُ عَزَّوَجَلَّ اسان کي خاندانِ اهليت جي صدقي عقلِ سليم عطا فرمائي، ايماني جذبو نصيب فرمائي، پنهنجي ۽ سڄي دنيا جي ماڻهن جي اصلاح جي ڪوشش جي لاءِ ڪجهه ڪرڻ جي همت ۽ توفيق نصيب فرمائي.

اَمِينِ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

قُرْبَانِ وَجُونَ! شيخِ طريقت، اميرِ اهل سنت، باني دعوتِ اسلامي دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ جي مدني سوچ تي جو اسان کي هڪ اهڙو عظيم "مدني مقصد" عطا فرمايو آهي جو واقعي جيڪڏهن اسان ان مدني مقصد کي پيش نظر رکي زندگي گذارڻ جو پڪو ارادو ڪيون ۽ ان سان گڏوڏ عملي قدم به کڻون ته اِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ مسجدون نمازين سان پر جي وينديون، هر پاسي سُنتن جي مدني بهار اچي ويندي، وڏي تيزي سان گناهن جي وهندڙ سيلاب ۾ غلامانِ رسول کي هڪ سهارو ملي ويندو، اهو عظيم "مدني مقصد" ڪهڙو آهي، اچو! گڏجي ان کي دهرايون وٺون ٿا: "مون کي پنهنجي ۽ سڄي دنيا جي ماڻهن جي اصلاح جي ڪوشش ڪرڻي آهي" - اِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ

ڪرم سے "نيکی کی دعوت" کا خوب جذبہ دے
دُون دُھومِ سُنَّتِ محبوبِ کي مچا يا رَبِّ

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

منا مٺا اسلامي ڀائرو! اسان چاهيون ٿا ته دوا به نه کائون ۽ مرض مان
شفا به ملي وڃي، مڃيوسين ته معاشي خوشحالي جي لاءِ سڄي معاشري
کي وياج ۽ ٻين بُرائين کان پاڪ ڪرڻ جي ضرورت آهي پر ياد رکو!
مُعاشرُو فرد سان ٺهندو آهي، جيستائين اسان پنهنجي اصلاح جي ڪوشش
نه ڪنداسين، سڄي معاشري جي اصلاح ڪيئن ٿيندي؟. اچو هاڻي وياج
جي مذمت تي چند روايتون ٻڌون ٿا.

1. ”بيشڪ وياج (جي گناه) جا 70 حصا آهن. انهن مان ننڍي ۾ ننڍو ائين
آهي، جيئن ڪو مرد پنهنجي ماءُ سان زنا ڪري. (سنن ابن ماجه، ابواب
التجاره، باب التغليظ في الربا، ۲/۳، الحديث: ۲۲۴۴)

2. (ظاهري طور تي) وياج جيتوڻيڪ وڌندو ئي هجي، آخرڪار انهيءَ جو
انجام گهٽتائيءَ تي ٿئي ٿو. (المسند للامام احمد بن حنبل، مسند عبدالله بن مسعود،
الحديث: 4026، ج 2، ص 109)

3. قيامت جي ڏينهن وياج خور کي انهيءَ حال ۾ اٿاريو ويندو جو هو
چريو ۽ بدحواس هوندو. (المعجم الكبير، عوف بن مالڪ، الحديث: 110، ج 18، ص 60)

4. جنهن قوم ۾ وياج ڦهلجي ٿو، انهيءَ قوم ۾ پاڳل ٻن ڦهلجي ٿو.
(ڪتاب الكبائر للذهبي، الكبيرة الثانية عشرة، ص 70)

فرمانِ مصطفي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: معراج جي رات مان هڪ اهڙي قوم وٽان
گذريس، جن جا بيت ڪمرن وانگر (وڏا وڏا) هئا، جن ۾ نانگ پيٽن جي

ٻاهر کان ڏسجي رهيا هئا. مون جبرائيل کان پڇيو: ”هي ڪهڙا ماڻهو آهن؟“ انهن عرض ڪيو: ”هي وياح خور آهن.

(سنن ابن ماجه، ڪتاب التجارات، باب التغليب في الربا، الحديث: 2273، ج 3، ص 71)

رسالو ”وياح ۽ ان جو علاج“ جو تعارف

منا منا اسلامي پائرو! اڄ اسان جي پيٽ ۾ جيڪڏهن معمولي جيت هليو وڃي ته طبيعت ۾ عجيب ڪيفيت پيدا ٿي ويندي آهي. قيامت جو اهو سخت عذاب ڪيئن برداشت ڪنداسين؟ وياح ڪائڻ وارن ماڻهن جا پيٽ ايترا وڏا ٿي ويندا جيئن ڪنهن مڪان جا ڪمرا. ان ۾ نانگ ۽ وچو وغيره هوندا. ڪيتري قدر پيانڪ عذاب آهي. وياح جي مذمت ۽ ان جي علاج بابت مزيد مفيد معلومات حاصل ڪرڻ جي لاءِ مڪتبه المدينه جو شايع ٿيل رسالو ”وياح ۽ ان جو علاج“ هٿو هٿ مڪتبه المدينه جي ڪنهن به شاخ تان هديه حاصل فرمائي پاڻ به ان جو مطالعو ڪيو ۽ ٻين مسلمانن سان خيرخواهي جو ثواب ماڻڻ ۽ انهن کي ان گناه کان بچائڻ جي لاءِ تحفي طور پيش ڪيو، ان جو ڪوڙ ساريون برڪتون نصيب ٿينديون. اِنَّ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ

12 مدني ڪمن مان هڪ ماهوار مدني ڪم ”مدني انعامات“

منا منا اسلامي پائرو! نيڪين جو جذبو حاصل ڪرڻ ۽ گناهن کان پاڻ کي بچائڻ جي لاءِ دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته رهو ۽ ذيلي حلقي جي 12 مدني ڪمن ۾ وڌ کان وڌ حصو وٺو. ذيلي حلقي جي 12 مدني ڪمن مان ماهوار هڪ مدني ڪم ”مدني انعامات جو رسالو“ جمع ڪرائڻ به آهي. خوش نصيب عاشقانِ رسول پنهنجي عملن جو محاسبو ڪندي مدني انعامات تي عمل جي سعادت حاصل ڪندي ۽ روزانه فڪرِ مدينه جي ذريعي مدني انعامات جو رسالو پڙهندا آهن ۽ مدني مهيني جي پهرين تاريخ تي

رسالو جمع ڪرائيندا آهن. اسان جا بزرگهانڻ دين نه صرف پاڻ پنهنجي عملن جو مُحاسبو ڪندا هئا بلڪ ماڻهن کي به ان جو ڏهن ڏيندا هئا جيئن اميرُ الْمُؤْمِنِين حضرت سَيِّدُنَا عُمَرُ فارُوقِ اعظم رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمائن ٿا: ”اي انسانو! پنهنجي عملن جو حساب ڪري وٺو، ان کان پهريان جو قيامت اچي وڃي ۽ توهان کان ان جو حساب ورتو وڃي. (حليۃ الاولياء، ج ۱، ص ۵۶) شيخ طريقت، اميرِ اهلِ سُنَّتِ وَ اَمْتِ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَةِ جن هن پُرفِتنَ دُورِ ۾ فِڪرِ آخِرَتِ جو ڏهن بنائڻ، نيڪيون ڪرڻ ۽ گناهن کان بچڻ جي طريقن تي مُشتمل مَدَنِي اِنْعَامَاتِ سُوَالن جي صورت ۾ عطا فرمايا آهن. اسلامي پائرن جي لاءِ 72، اسلامي پيئرن جي لاءِ 63، اسڪولز، ڪالجز ۽ جامعة المدينه جي شاگردن جي لاءِ 92، شاگردپاڻين جي لاءِ 83 ۽ مدرسة المدينه جي مَدَنِي مُنن جي لاءِ 40 مَدَنِي اِنْعَامَاتِ آهن، اهڙي طرح خُصُوصِي يعني گونگن ٻوڙن ۽ نابين اسلامي پائرن جي لاءِ 27، قيدين جي لاءِ 52 مَدَنِي اِنْعَامَاتِ ترتيب ڏنا آهن. مَدَنِي اِنْعَامَاتِ جا رسالا مَكْتَبَةُ الْمَدِينَةِ جي ڪنهن به شاخ تان هديو ڏئي طلب ڪري سگهجن ٿا، ان جو بَعُورِ مُطَالَعُو ڪرڻ کان پوءِ اسان ان نتيجي تي پهچنداسين ته اهي حقيقت ۾ خُودِ اِحْتِسَابِي جو هڪ جامع نِظَامِ آهي، جنهن کي اپنائڻ کان پوءِ نيڪ بڻجڻ جي راه ۾ حائل رُڪاوَتون، اللهُ عَزَّ وَجَلَّ جي فَضْلِ وَ كَرَمِ سان آهسته آهسته پري ٿي وينديون آهن ۽ ان جي بَرَڪتِ سان پابند سُنَّتِ بڻجڻ، گناهن کان نَفَرَتِ ڪرڻ ۽ ايمان جي حِفَاظَتِ جي لاءِ تَزْبِيْطِ جو ڏهن بڻجندو آهي. اچو! مَدَنِي اِنْعَامَاتِ جي رسالي جي هڪ مَدَنِي بهار مُلَاظَمَ ڪيو.

مَدَنِي اِنْعَامَاتِ جي رسالي جي بَرَڪت

نيوڪراچي جي هڪ اسلامي پاء جو ڪجهه ان طرح بيان آهي: علاقي

جي مسجد جا امام صاحب جيڪي دعوتِ اسلامي سان وابسته آهن، انهن انفرادي ڪوشش ڪندي منهنجي وڏي پاءَ کي مَدَنِي انعامات جو هڪ رسالو تحفي ۾ ڏنو، اهي گهر کڻي آيا ۽ پڙهيو ته حيران رهجي ويا ته ان مختصر رسالي ۾ هڪ مسلمان کي اسلامي زندگي گذارڻ جو ايترو زبردست فارمولو ڏنو ويو آهي. مَدَنِي انعامات جو رسالو ملڻ جي برڪت سان اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ ان کي نماز جو جذبو مليو ۽ باجماعت نماز جي ادائينگي جي لاءِ مسجد ۾ حاضر ٿي ويا ۽ هاڻي پنج وقت جا نمازي بطجي چڪا آهن، ڏاڙهي مبارڪ به سجائي ورتي ۽ مَدَنِي انعامات جو رسالو پريندا آهن.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

يزيد جي چوٿين بُرائي، نماز نه پڙهڻ

منا منا اسلامي پاترو! يزيد پليديجن بُرائين ۾ مبتلا هو ان مان هڪ اها به هئي ته اهو يا ته سري کان نماز ئي نه پڙهندو هو ۽ جيڪڏهن پڙهندو به هو ته قضا ڪري پڙهندو هو، حالانڪ نماز قضا ڪري پڙهڻ به گناه آهي، ۽ نه پڙهڻ ته ان کان به وڏو گناه آهي. اڄڪلهه اهو گناه به بلڪل عام آهي. پهريان ته اسان جي اڪثريت نمازن جي ادائينگي کان غافل ۽ حُقوقُ الله پامال ڪرڻ ڏانهن مائل نظر ايندي آهي ۽ جيڪي ڪجهه باقي مُسلمان نماز پڙهندا به آهن، ان مان شايد هڪ فيصد (1%) کي به دُرست نماز پڙهڻ ايندي هجي. ياد رکو! حُقوقُ الله مان نماز اِنتهائي اهميت جي حامل آهي، جنهن جو اندازو ان ڳالهه مان به لڳائي سگهجي ٿو ته قيامت جي ڏينهن حُقوقُ الله مان سڀ کان پهريان ان جي باري ۾ سوال ڪيو ويندو. حَدِيثِ پاڪ ۾ آهي ”أَوَّلُ مَا يَحَاسَبُ بِهِ الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ صَلَاتُهُ“ يعني سڀاڻي قيامت جي ڏينهن بانهي

ڪان سڀ کان پهريان ان جي نماز جي باري ۾ سوال ٿيندو. هن حديث پاڪ جي تحت حضرت علامه عبدالرؤف مناوي رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ فرمائن ٿا ته بيشڪ نماز ايمان جي نشاني ۽ عبادت جي اصل آهي۔ (التيسير شرح جامع الصغير، ۱/۳۹۱)

منا منا اسلامي ڀائرو! اسلام ۾ جيڪا اهميت نماز کي حاصل آهي اها ڪنهن ٻي عبادت کي حاصل ناهي، نماز ارڪان اسلام مان هڪ اهم ترين رُڪن آهي، نماز هڪ نهايت هي عظيم عبادت آهي، نماز جنت ۾ وٺي وڃڻ وارو عمل آهي، نماز نُور آهي، خُشوع و خُضوع سان ٻه رڪعتون ادا ڪرڻ واري جي لاءِ جنت واجب ٿي ويندي آهي، (صحيح مسلم، رقم ۲۳۴، ص ۱۴۴) ٻه رڪعت نماز دُنيا و مَافِيهَا (يعني دُنيا ۽ جيڪو ڪجهه ان ۾ آهي) کان بهتر آهي، نماز الله عَزَّ وَجَلَّ جو پسنديدو عمل آهي، نماز ۾ هر سجدي جي عَوْض هڪ نيڪي لکي ويندي، هڪ گناه مٽايو ويندو ۽ هڪ درجو بلند ڪيو ويندو آهي، نمازي قيامت جي ڏينهن سلامتي سان جنت ۾ داخل ڪيو ويندو، نماز سان گناه چڻي پوندا آهن، هڪ نماز پوئين نماز جي دوران ٿيڻ وارن گناهن کي ڌوئي ڇڏيندي آهي، نمازي خيڙ ۾ رات گذارندو آهي، نماز برائين کي مٽائيندي آهي. الله عَزَّ وَجَلَّ اسان کي ٻه روزانو پنج ئي نمازون مسجد جي پهرين صف ۾ تڪبير اولي سان ادا ڪرڻ جي توفيق عطا فرمائي ۽ نفل نمازن جي سعادت به نصيب فرمائي.

أَمِينٌ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

مدني انعامات ڪے عامل ٻہ دم ہر گھڑی
یا الہی! حُوب برساً رحمتوں کی تُو جھڑی

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! هينئر اسان خاص ڪري انهن گناهن جي مذمت ۽ انهن جا نقصان ٻڌا، جن کي يزيد پليد عام ڪيو. ياد رکو! گناه چاهي ننڍو هجي يا وڏو، ان ۾ نقصان ئي نقصان آهي ۽ گناهن ۾ ڪيتري قدر نُحُوسَت آهي، ان جي تباهي ۽ بربادي جو اندازو هن روايت مان لڳايو، امير المؤمنين حضرت سيدنا عمر بن خطاب رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جن فرمايو ته توهان الله عَزَّوَجَلَّ جي هن فرمان (پاره 8، سورة الانعام، آيت نمبر: 160) مان هرگز ڏوڪي ۾ نه پئو:

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ امْتَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا
ترجمو ڪنز الايمان: جنهن هڪ نيڪي ڪئي ته ان جي واسطي ان جهڙيون ڏهه آهن ۽ جنهن بُرائي ڪئي ته ان کي بدلو نه ملندو مگر ان برابر.
(پ 8 الانعام 160)

ڇاڪاڻ ته گناه باوجود ان جي جو هڪڙو ئي هجي پر ان ۾ ڏهه بُريون خصلتون سمايل هونديون آهن.

- (1) جڏهن ٻانهو گناه ڪري ٿو ته الله عَزَّوَجَلَّ کي غضب ڏياري ٿو ۽ هو ان کي پورو ڪرڻ تي قدرت (طاقت) رکي ٿو. (2) اهو (يعني گناه ڪرڻ وارو) ابليس ملعون کي خوش ڪري ٿو. (3) جنت کان پري ٿي وڃي ٿو. (4) دوزخ جي ويجهو اچي وڃي ٿو. (5) اهو پنهنجي سڀ کان پياري شيءِ يعني پنهنجي جان کي تڪليف ڏي ٿو. (6) هو پنهنجي باطن کي ناپاڪ ڪري ويهي ٿو باوجود ان جي جو اهو پاڪ هوندو آهي. (7) اعمال لکڻ وارن ملائڪن يعني ڪراماً ڪاتبين کي ايڏاڙهي ڏي ٿو. (8) اهو نبي ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن کي روضي مبارڪ ۾ غمگين ڪري ڇڏي ٿو. (9) زمين، آسمان ۽ سڄي مخلوق کي پنهنجي نافرمانِي تي گواه بڻائي ٿو. (10) هو سڀني انسانن سان خيانت ۽ ربّ العلمين عَزَّوَجَلَّ جي نافرمانِي ڪري

ٿو. (بحرالدموع، الفصل الثاني عواقب المعصية، ص: ۳۰)

گناه ڪرڻ جا وڌيڪ اهي نقصان به ٿي سگهن ٿا مثال طور: (۱) روزي جو گهٽ ٿيڻ (۲) مصيبن جي گهٽائي (۳) عمر جو گهٽجڻ (۴) دل ۾ ۽ ڪڏهن ڪڏهن تمام بدن ۾ اوچتو ڪمزوري جو پيدا ٿي صحت خراب ٿيڻ (۵) عبادتن کان محروم ٿيڻ (۶) عقل ۾ فتور پيدا ٿيڻ (۷) ماڻهن جي نظرن ۾ ذليل و خوار ٿيڻ (۸) فصل ۽ باغن جي پيداوار ۾ گهٽتائي ٿيڻ (۹) نعمتن جو ڪسجڻ (۱۰) هر وقت دل جو پریشان رهڻ (۱۱) اوچتو شديد بيمارين ۾ مبتلا ٿيڻ (۱۲) الله تعاليٰ، ان جي ملائڪن، نبين ۽ نيك ٻانهن جي لعنتن ۾ گرفتار ٿيڻ (۱۳) چهري تان ايمان جو ٿور نڪرڻ سان چهري جو بي رونق ٿيڻ (۱۴) شرم و غيرت جو ختم ٿيڻ (۱۵) هر طرف کان ڏلتن، رُسوائين ۽ ناڪامين جو هجوم ٿيڻ (۱۶) مرڻ وقت زبان تان ڪلمو نه نڪرڻ وغيره وغيره گناهن جي نحوست سبب وڏا وڏا دُنياوي نقصان ٿيندا آهن. (جنتي زيور، ص: ۱۴۳)

غلبه شيطان ٿي ۽ اور نفسِ بدآٿور ٿي
 پر گنه قصداً ڪيا ٿي اسڪا بهي اقرار ٿي
 آه! نامي ميں گناہوں کي بڑی بھر مار ٿي
 تيرے آگے ياخدا پر جرم کا اظہار ٿي
 گرم روز و شب گناہوں کي بس بازار ٿي
 مغفرت فرما الہي! تُو بڑا غفار ٿي
 (وسائلِ بخشش مرمّم، ص: 478)

آه! پر لمحہ گنه کي کثرت و اور بهرمار ٿي
 مجرموں کي واسطے دوزخ بهي شعله بار ٿي
 ٻائے! نافرمانياں بدڪارياں ٿي باکياں
 چُهپ کي لوگوں سے گناہوں کا ربا ٿي سلسله
 زندگي کي شام ڏهتي جا ربي ٿي ٻائے نفس!
 بندہ بدڪار ٿي ٿي حد ذليل و خوار ٿي

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ!

بيان جو خلاصو

منا منا اسلامي پائرو! اڄ اسان يزيد پليد جي بُري ڪردار جي حوالي سان بيان ٻڌو، اها هڪ بي نقاب حقيقت آهي ته يزيد پليد هڪ ظالم، جاير، بيباڪ و بي حس ۽ هڪ بد ڪردار انسان هو، جنهن ڪيئي گناهن

پري بُرائين مثال طور شراب نوشي، وياج، گانا باجا، جانورن کي پاڻ ۾ وڙهائڻ وغيره جهڙن گناهن کي عام ڪيو، اهو بدبخت سري کان نماز نه پڙهندو هو ۽ جيڪڏهن پڙهندو به هو ته وقت گذاري پڙهندو هو.

اسان پاڻ کي ۽ پنهنجي ايندڙ نسلن کي به يزيد پليد ۾ موجود انهن سڀني برائين کان بچائڻ جي لاءِ، انهن بُرائين جو عملي بائيڪاٽ ڪرڻ گهرجي ۽ پنهنجي پاڻ کي دنيا جي محبت ۽ گناهن کان پري رکڻ گهرجي، الله عَزَّوَجَلَّ اسان دنيا جي محبت ۽ مال و دولت جي حرص کان محفوظ فرمائي ۽ اسان جي دلين کي راکب دوش مصطفيٰ، جگر گوشه مُرتضيٰ، دلبنڊ فاطمه، سلطانِ ڪربلا، سيدُ الشُّهداء، اِمامِ عالي مقام، اِمامِ عرش مقام، اِمامِ همام، اِمامِ تِشنه ڪام، شهزاده ڪونين، حضرت سَيِّدُنَا اِمامِ حسين رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي محبت سان آباد فرمائي ۽ انهن جي نقشِ قدم تي هلڻ جي توفيق عطا فرمائي. **أَمِينَ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ**

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پاڻرو! بيان کي ختم ڪندي سنّت جي فضيلت ۽ ڪجهه سنّتون ۽ آداب بيان ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪيان ٿو، تاجدار رسالت، شهنشاهه نُبوّت، مصطفيٰ جانِ رحمت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان جنتِ نشان آهي: جنهن منهنجي سنّت سان محبت ڪئي ان مون سان محبت ڪئي ۽ جنهن مون سان محبت ڪئي اهو جنت ۾ مون سان گڏ هوندو.⁽¹⁾

سينه تری سنّت کا مدینه بنے آقا
جنت میں پڑوسی مجھے تم اپنا بنانا

...1 مشكاة الصابيح، كتاب الايمان، باب الاعتصام بالكتاب والسنة، ۸/۹، حديث: ۱۷۵

”الَسَّلَامُ عَلَيْكُمْ“ جي يارهن اڪرن جي نسبت سان سَلام جا 11 مَدَنِي گُل

مسلمان سان ملاقات ڪرڻ وقت ان کي سلام ڪرڻ سنّت آهي. ﴿ذِينَهُن ۾ ڪيترائي پيرا ملاقات ٿئي، هڪ ڪمري کان ٻئي ڪمري ۾ بار بار اچڻ وڃڻ ٿئي، اتي موجود مسلمانن کي سلام ڪرڻ ثواب جو ڪم آهي﴾ سلام ۾ اڳرائي ڪرڻ سنّت آهي ﴿سلام ۾ اڳرائي ڪرڻ وارو الله عَزَّوَجَلَّ جو مُقَرَّب آهي﴾ سلام ۾ اڳرائي ڪرڻ وارو تَكْبُرُ کان به بري آهي جيئن منهنجي مڪي مدني آقا، مني مني مصطفىٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمان آهي: سلام ۾ اڳرائي ڪرڻ وارو تَكْبُرُ کان بري آهي. (شعب الایمان ج 6 ص 433 حديث 8786) ﴿سلام ۾ اڳرائي ڪرڻ واري تي 90 رحمتون ۽ جواب ڏيڻ واري تي 10 رحمتون نازل ٿين ٿيون. (ڪيميائي ۽ سعادت)﴾ ﴿الَسَّلَامُ عَلَيْكُمْ﴾ چوڻ سان 10 نيڪيون ملن ٿيون، گڏوگڏ وَرْحَمَةُ اللهِ به چوندا ته 20 نيڪيون ٿي وينديون ۽ وَبَرَكَاتُهُ شامل ڪندڙ ته 30 نيڪيون ٿي وينديون. ﴿اهڙي طرح جواب ۾ وَعَلَيْكُمْ السَّلَامُ وَرْحَمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ چئي 30 نيڪيون حاصل ڪري سگهجن ٿيون﴾ سلام جو جواب جلدي ۽ ايڏي آواز سان ڏيڻ واجب آهي جو سلام ڪرڻ وارو ٻڌي وٺي ﴿سلام ۽ سلام جي جواب جو صحيح تَلْفُظُ ياد ڪري وٺو. پهريان مان چوان ٿو اوهان ٻڌي ڏهرايو: اَسْ-سَلَامُ عَلَيْكُمْ﴾ هاڻي پهريان مان جواب ٻڌيان ٿو پوءِ اوهان ڏهرايو: وَعَلَيْكُمْ السَّلَامُ (وَعَلَيْكُمْ - مَسْ - سَلَامُ)

طرح طرح جون هزارين سنتون سگڙ جي لاءِ مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل ڪتاب 312 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”بهار شريعت“ حصو 16 ۽ 120 صفحن

جو ڪتاب ”سنتين ۽ آداب“ هديو ڏئي حاصل ڪيو ۽ پڙهو. سنتن جي تربيت جو هڪ بهترين ذريعو دعوت اسلامي جي مدني قافلن ۾ عاشقان رسول سان گڏ سنتن پريو سفر آهي. (تنبیه المغترين ص 53)

عاشقانِ رسول، آئين سنت ڪه پهل
دينه لينه چلين، قافله مي چلو

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سنتن پري اجتماع ۾ پڙهيا ويندڙ 6 درود شريف ۽ 2 دعائون (1) جمع جي رات جو درود

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ
الْحَبِيبِ الْعَالِي الْقَدْرِ الْعَظِيمِ الْجَاهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ

بزرگن فرمايو آهي ته جيڪو شخص هر جمعرات (جمع ۽ خميس جي وچين رات) هن دُرود شريف کي پابندي سان گهٽ ۾ گهٽ هڪ ڀيرو پڙهندو موت جي وقت سرڪار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي زيارت ڪندو ۽ قبر ۾ داخل ٿيڻ وقت به ايستائين هو ڏسندو ته سرڪار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي هٿن سان قبر ۾ داخل ڪري رهيا آهن. (2)

2... افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة السادسة والخمسون، ص 151 ملخصاً

(2) سمورا گناه معاف

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ

حضرت سَيِّدُنَا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روایت آهي ته تاجدارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: جيڪو شخص هي دُرُود شريف پڙهي جيڪڏهن بينل هو تو ويهڻ کان پهريان ۽ وينل هو ته بيهڻ کان پهريان، ان جا گناه معاف ڪيا ويندا. (3)

(3) رَحْمَتِ جَا سْتَرِ دَرَوَازَا

صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

جيڪو هي دُرُود شريف پڙهندو آهي ان تي رحمت جا ستر دروازا ڪوليا ويندا آهن. (4)

(4) چهاڪ دُرُودِ شَرِيفِن جَوثَوَابِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللَّهِ صَلَاةً دَائِمَةً بِدَوَامِ مُلْكِ اللَّهِ

حضرت أحمد صاوي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْهَادِي ڪن بزرگن کان نقل ڪن ٿا هن دُرُودِ شريف کي هڪ ڀيرو پڙهڻ سان چها لک دُرُودِ شريف پڙهڻ جو ثواب حاصل ٿيندو آهي. (5)

3...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الحادية عشرة، ص 65

4...القول البديع، الباب الثاني، ص 277،

5...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الثانية والخمسون، ص 149

(5) قُرْبِ مُصْطَفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى لَهُ

هڪ ڏينهن هڪ شخص آيو ته حضور انور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کيس پنهنجي ۽ صديق اڪبر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي وچ ۾ ويهاريو، انهيءَ تي صحابه ڪرام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ کي تعجب ٿيو ته اهو مرتبي وارو شخص ڪير آهي جڏهن اهو هليو ويو ته سرڪار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هو جڏهن مون تي دُرُودِ پاڪ پڙهندو آهي ته هيئن پڙهندو آهي.⁽⁶⁾

(6) دُرُودِ شَفَاعَت

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْزِلْهُ الْمَقْعَدَ الْمُقَرَّبَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

شافع امر صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمان معظم آهي: جيڪو شخص هي درود پاڪ پڙهي ان جي لاءِ منهنجي شفاعت واجب ٿي ويندي آهي.⁽⁷⁾

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

⁶...القول البديع، الباب الاول، ص 125

⁷... الترغيب والترهيب، ج 2، ص 329، حديث 31

(1) هڪ هزار ڏينهن جون نيڪيون

جَزَى اللَّهُ عَنَّا مُحَمَّدًا مَا هُوَ أَهْلُهُ

حضرت سيّدنا ابن عباس رضي الله تعالى عنه کان روايت آهي ته سرڪارِ مدينه صلى الله تعالى عليه وآله وسلم جن فرمايو: هي درود شريف پڙهڻ واري جي لاءِ ستر فرشتا هڪ هزار ڏينهن تائين نيڪيون لکندا آهن.⁽⁸⁾

(2) چئن شب قدر حاصل ڪري ورتي

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ،
سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

(خدا ڪريم و ڪريم کان سواءِ ڪوئي عبادت جي لائق ناهي، الله عَزَّوَجَلَّ پاڪ آهي جيڪو ستن آسمانن ۽ عرشِ عظيم جو پروردگار آهي)
فرمانِ مصطفيٰ صلى الله تعالى عليه وآله وسلم: جنهن هن دُعا کي ٽي ڀيرا پڙهيو چئن ان شب قدر کي حاصل ڪري ورتو. (ابن عسڪر ج 19، ص 155، حديث 4455)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

...⁸ مجمع الزوائد، ڪتاب الادعية، باب في كيفية الصلاة... الخ، 10/254، حديث: 17305